

هر چه زمان می‌گذرد ورق‌های جدیدی از فرهنگ‌سوزی پهلوی‌چی‌ها رو می‌شود

به فردوسی و خیام هم رحم نکردند

در نهایت، گزارش‌های متعددی از آسیب‌های جزئی‌تر و تغییر چهره بصری در بافت‌های تاریخی شهرهایی نظیر مراغه، البرز و بوشهر به ثبت رسیده‌است. این آسیب‌ها عمدتاً شامل شعارنویسی گسترده بر دیواره‌های بناهای واجد ارزش و صدمات سطحی به میلمان و نمادهای مجاور آثار ملی‌ است که فرایند پاک‌سازی و امحای آن‌ها توسط تیم‌های یگان حفاظت میراث فرهنگی در جریان است. مسئولان امر تأکید دارند که اگرچه برخی از این خسارات نظیر شعارنویسی‌ها به سرعت قابل رفع هستند؛ اما تکرار تعرض به بافت‌های حساسی چون تکابن، مراغه و بوشهر هزینه‌های نگهداری و بازسازی میراث ملی را در شرایط دشوار کنونی دوچندان کرده‌است.

پهلوی‌چی‌ها همسو با داعش

میراث فرهنگی و ابنیه تاریخی، فراتر از کالبد فیزیکی‌شان، به مثابه «حافظه تجسم‌یافته» و استمرار زمانی یک ملت قلمداد می‌شوند که پیوند میان نسل‌های گذشته، حال و آینده را برقرار می‌سازند. این بناها، از کاروانسراهای تجاری تا مدارس علمیه کهن، متون ناخوانده‌ای از زیست‌جهان ایرانیان را در سده‌های متمادی هستند که هویت ملی را از ساحت یک مفهوم انتزاعی به یک واقعیت ملموس و عینی بدل می‌کنند. تخریب یا تعرض به این آثار، در واقع نوعی «فراموشی تاریخی» تحمیلی است که با گسستن رشته‌های پیوند فرد با پیشینه تمدنی‌اش، جامعه‌راد را بربر بھان‌های هویتی و بی‌ریشگی آسیب‌پذیر می‌سازد؛ چراکه اصالت نهفته در خشت‌خشت یک بنای ۶۰۰ ساله، عنصری غیرقابل بازتولید است که فقدان آن، خلئی جبران‌ناپذیر در نقشه فرهنگی کشور ایجاد می‌کند. این الگوی «هویت‌زدایی از امر ملی» که امروز در کلام و رفتار برخی جریان‌های معارض همچون پهلوی‌طلب‌ها و حامیان آشوب‌دیده می‌شود، دقیقاً همان مسیری است که پیش‌تر گروه‌های تروریستی برای نابودی ریشه‌های یک ملت پیموده‌اند.

در ساحت تحلیل‌های آکادمیک حوزه میراث، این آثار به عنوان «دارایی‌های مشاع بشری» شناخته می‌شوند که مالکیت آن‌ها نه در اختیار یک گروه یا گرایش خاص، بلکه متعلق به کلیت تاریخی یک سرزمین است. از این منظر، هرگونه کنش تخریبی علیه اماکن تاریخی به بهانه اختلافات سیاسی یا اجتماعی، نقض صریح حقوق فرهنگی و به مثابه ریشه‌زدن به ریشه درختی است که ثمرات آن متعلق به همگان است. رفتارهای خشونت‌آمیز اخیر، یادآور خاطره تلخ جنایات «داعش» در مواجهه با میراث تمدنی بشر است؛ آنجا که جهان نابودی «معبد بعل» در شهر باستانی تدمر (پالمیرا) سوریه و تخریب و حبشیانه موزه موصل و آثار تمدن نینوا را به چشم دید. داعش با پتک و مواد منفجره به جان آثاری افتاد که قرن‌ها هویت مردم منطقه را ساخته بودند، چراکه می‌دانست برای سلطه بر یک قوم، ابتدا باید حافظه تاریخی و نمادهای تمدنی آن‌ها را ویران کرد. امروز نیز کسانی که با شعارهای ظاهری، تیشه به ریشه بناهای ملی ایران می‌زنند، اما همان منطق هویت‌ستیز را دنبال می‌کنند که قصد دارد با حذف «امر مقدس ملی»، جامعه را به وضعیتی بی‌ریشه و مستعد فروپاشی سوق دهد.

در نهایت، بازشناسی جایگاه میراث فرهنگی به‌عنوان «میتاق ملی» ضرورتی اجتناب‌می‌کند که در بزنگاه‌های بحران، این اماکن به‌مثابه نقاط قوت و پناهنگاه‌های هویتی، از هرگونه گزند و تعرض مصون بمانند. تبدیل شدن آثار تاریخی به عرصه تخلیه هیجانات یا انتقام‌گیری‌های نمادین توسط جریان‌های ضدملی، نشان‌دهنده لرزش در بنیان‌های سواد میراثی و آگاهی مدنی است. برای عبور از وضعیت کنونی و جلوگیری از تکرار فجایعی نظیر آنچه بر بازار رشت یا مدرسه عمادیه گذشت، نیازمند بازگشت به این اصل بنیادین هستیم که میراث فرهنگی، فصل مشترک تمامی ایرانیان است. حفظ این امانت‌های تاریخی، نه تنها یک وظیفه حاکمیتی، بلکه یک تعهد ملی و میهنی است تا اطمینان حاصل شود که روایت پیوسته تمدن ایرانی، برای آیندگان این مرز و بوم، ابتر و ابهام‌آلود باقی نخواهد ماند و مرز میان اعتراض مدنی و اقتصادی با «وئدالیسم ضدهویتی» و میراث‌ستیزی داعشی به وضوح تبیین گردد.

نشان‌دهنده گستردگی تعرض به اشیای نمادین است. در ایلام، پیکره حکیم عمر خیام که به‌عنوان نماد دانش و تقویم ایرانی شناخته می‌شود، مورد آسیب فیزیکی و تعرض قرار گرفت و هم‌زمان در استان گیلان و در منطقه گوراب‌زرمیخ صومع‌سرا، مجسمه‌میرزا کوچک‌خان جنگلی که یادمان نهضت مقاومت‌شمال و نماد مبارزه با استعمار خارجی است، توسط افراد ناشناس تخریب‌شد. همچنین تندیس حکیم ابوالقاسم فردوسی در یکی از مایدین اصلی شهر هدف تعرض قرار گرفت که منجر به ایجاد آثار آسیب و دوده روی بدنه این اثر هنری و ملی گردید. مسئولان میراث فرهنگی همچنین گزارش‌هایی از خسارات کالبدی و محیطی به برخی از بافت‌های تاریخی و موزه‌های شاخص کشور ارائه داده‌اند. در زنجان، محوطه موزه صنایع دستی و مرکز نگهداری مجموعه منحصربه‌فرد «مردان نمکی» دچار خسارات‌های محیطی و فیزیکی شد که نگرانی‌هایی را بابت امنیت این آثار بی‌بدیل جهانی برانگیخت. در همین راستا، ساختمان قدیمی دارایی در بافت تاریخی تکابن و همچنین کاشی‌های بدنه اما مزاده سیدابراهیم در استان ایلام نیز از موج این تخریب‌ها در امان نماندند و بخش‌هایی از تزیینات و سازه آن‌ها دچار آسیب‌های جدی گردید که نیازمند مرمت‌های فنی و تخصصی است.

مدیرکل ثبت و حریم آثار، حفظ و احیای میراث معنوی و طبیعی وزارت میراث فرهنگی:

مرمت بازار رشت ۲ سال زمان می‌برد

اما با دستور وزیر و هماهنگی استانداری، مشاوران اهل فر برای طرح استحکام‌بخش انتخاب شده‌اند. بازاریان با صبوری پیگیر امور بیمه هستند و ما تلاش می‌کنیم تا پیش از شب عید، دسترسی‌های اولیه را فراهم کنیم؛ اما کارهای مرمتی اساسی حداقل دوسال‌زمان خواهدبرد.» مدیرکل ثبت آثار در بخش دیگری از این گفت‌وگو، به‌موضوع پیگیری‌های حقوقی و بین‌المللی پرداخت. وی با اشاره به اینکه خوشبختانه هیچ اثر ثبت جهانی در این وقایع آسیب ندیده، گفت: «اگر اثری آسیب ببیند، آثار در فهرست «آثار در معرض خطر» قرار می‌دهیم تا تمام دستگاه‌ها موظف به بازسازی سریع شوند؛ مشابه اتفاقی که برای یم افتاد. ما به‌عنوان مدعی‌العموم میراث فرهنگی، شکوایه خود را به مراجع قضایی تقدیم می‌کنیم؛ اما مشکل بزرگ در این حوادث تلخ، مشخص نبودن طرف دعواست. واقعاً جای پرسش است که چطور یک نفر به خود اجازه می‌دهد مسجد یا بازاری را که ریشه‌زندگی مردم است، به آتش یکشد؟»

نسیان هویتی و ضرورت سواد میراثی

بخش پایانی سخنان علیرضا ایزدی به ریشه‌یابی فرهنگی این رفتارها اختصاص داشت. او با گالایماندماهنگی دستگاه‌های خدمات‌رسان، نسبت به وضعیت این آثار تاریخی هشدار داد: «میراث فرهنگی تهاست. اداره برق، شهرداری و آب و فاضلاب باید پای کار بیایند. سیم‌کشی‌های بازار تهران، تبریز و همدان مانند بمب ساعتی است. ما نباید بنای خشستی هزارساله را با آب خاموش کنیم که خود باعث تخریب بیشتر شود؛ تکنولوژی روز دنیا استفاده از گاز و کف است.» وی با ابراز نگرانی از عدم آشنایی نسل جدید با ریشه‌های خود، تأکید کرد: «ایران‌ها همین آثار هویت‌پیدای می‌کند. وقتی نسل امروز ریشه‌های هویتی‌اش آشننا نیست، تعصبی هم روی آن ندارد و از سر ناآگاهی یا بی‌اطلاعی دست به تخریب می‌زنند. وظیفه رسانه‌ها و ما، افزایش سواد میراثی است. ما حتی در دوران جنگ، مسجد جامع اصفهان را که توسط صدام آسیب دیده بود، بهتر از قبل ساختیم؛ بازار رشت را هم خواهیم ساخت، اما ایولورام این حوادث درس عبرتی شود تا قبل از وقوع فاجعه، به فکر ایمن‌سازی و فرهنگ‌سازی باشیم.»

در ادامه، آتش تخریب‌گران به نصف جهان نیز می‌رسد. به گفته امیر کرم‌زاده، مدیرکل میراث اصفهان، یک عملیات گسترده برای حفاظت از ۳۰۰ بنای تاریخی در جریان بوده است. او توضیح می‌دهد که وضعیت تمامی بناهای نفیس به‌صورت ساعتی پایش می‌شد. با این حال، اغتشاشگران موفق شدند در قدیمی «بقعه شیخ ابومسعود رازی» با ۵۰۰ سال قدمت را به طور کامل بسوزانند. کاشی‌های این بقعه که مزین به احادیث پیامبر (ص) بودند، زیر لایه‌ای از دود سیاه پنهان شدند. همچنین به سمت در مسجد سید اصفهان و مسجد جامع شهرضا نیز حملاتی صورت گرفت. حجت‌الاسلام شاهنسایی، مدیر امور مساجد اصفهان، از تعرض به ۲۵ مسجد خبر داده و می‌گوید برآورد خسارت در برخی مساجد ۲۰ میلیارد تومان است. مساجد محله دهنو و صاحب‌الزمان ملک‌شهر بیشترین آسیب را دیده‌اند و برخی نیازمند بازسازی کامل هستند.

وقتی مشاهیر هم دشمن تلقی می‌شوند

بخش دیگری از خسارات وارده در جریان ناآرامی‌های اخیر، متوجه نمادهای هویتی و تندیس‌های مشاهیر ملی در میدان شهری بود که توصیف ابعاد آن

فرگاه افشار خیرنگار

در میان غبار و هیاهوی اغتشاشات اخیر، آنچه بیش از همه قلب ایران‌دوستان را به درد آورد، نه فقط خسارت‌های مادی، بلکه تعرض به بناهایی بود که شناسنامه یک ملت محسوب می‌شوند. ۱۸ و ۱۹ دی‌ماه ۱۴۰۴ در تقویم میراث فرهنگی ایران، روزهای سیاهی است؛ روزهایی که شعله‌های آتش، فراتر از خیابان‌ها، به دالان‌های پاریک بازار رشت و حیاط‌های خاموش مدارس به جا مانده از صفویه رسید. بناهای تاریخی، میراثی هستند که سده‌ها در برابر زلزله، جنگ و بحران‌های مختلف ایستادگی کرده‌اند، اما به نظر می‌رسد در برابر فتنه‌های سازمان‌یافته اخیر کشور مان بی‌دفاع مانده‌اند. مرمت با هنرینه‌های گراف‌شاید ظاهر بنا را بازگرداند، اما اصالت و روحی که در خشت‌خشت یک اثر چندصدساله جاری است، با هیچ بودجه‌ای احیا نمی‌شود.

تراژدی در قلب رشت

بازار رشت همیشه نبض تپنده شمال ایران بوده است؛ جایی که عطر ماهی و سبزی با معماری قاجاری گره خورده است. کاروانسرای «ملک» رشت، که در سال ۱۳۸۲ در فهرست آثار ملی ثبت شد، روزگاری یکی از مهم‌ترین قطب‌های تجاری ایران در دوره قاجار بود. این بنا نه فقط یک ساختمان، که نماد رونق تجارت با اروپا و سایر نقاط جهان بود. شامگاه ۱۸ دی‌ماه، سناریویی از پیش طراحی شده، این بازار خاطره‌انگیز را به جهنم بدل کرد. لیلیم دستگیری عوامل این آتش‌سوزی، پرده از یک عملیات سازمان‌یافته برمی‌دارد. یکی از عاملان که حالا در چنگ قانون است، از تقسیم‌بندی گروه‌ها می‌گوید: «ما ۶ نفر بودیم، من بوم و مهدی و... یک اکیب دیگر هم به ما اضافه شد.» آن‌ها نه از مسیرهای اصلی، که از حاشیه بازار (میدان صیقلان و خیابان شریعتی) نفوذ کردند. هدف اول این افراد نه اعتراض، بلکه تخریب مساجد بود. با کوکتل مولوتوف‌هایی که از قبل آماده شده بود، ابتدا مسجد را به آتش کشیدند. یکی از متهمان اعتراف می‌کند: «دیدم یکی از اکیب ما کوکتل مولوتوف پرت کرد داخل مسجد.» با سوختن مسجد تاریخی رشت، زبانه‌های آتش به جان مغازه‌ها افتاد و سقف‌ها یکی پس از دیگری فرو ریختند. تلخ‌ترین بخش این عملیات تروریستی، بستن راه فرار و مهار آتش بود. اعترافات نشان می‌دهد آن‌ها با باز کردن درِ میزهای تاکنر‌های آب و پریدن شیلنگ‌ها، عملاً مانع از کار مأموران آتش‌نشانی شدند. یکی از تروریست‌ها می‌گوید: «در پیچه را باز کردیم که آب کلاً خالی بشه تا تونن مسجد یا بانک رو خاموش کنن.» نتیجه این کینه، سوختن ۵۴۰ مغازه و مرکز خرید و ۱۳ مسجد بود. کاروانسرای تاریخی ملک، واقع در محدوده این بازار، بر اثر حریق به‌طور ۱۰۰ درصد تخریب شد که این موضوع به‌عنوان جدی‌ترین آسیب به میراث تاریخی کشور در این حوادث مطرح شده است. از میان ۲۰ کاروانسرای تاریخی رشت، اکنون تنها هفت کاروانسرای طاقی بزرگ، طاقی کوچک، محنتش، چینی چپان و گلشن باقی مانده است.

اصفهان و گرگان

نبرد یگان حفاظت با کینه‌های کور

مدرسه علمیه «عمادیه» در بافت تاریخی گرگان، با بیش از ۶۰۰ سال قدمت، نگین تاریخ استرآباد است. این بنا که در سال ۱۳۷۸ به ثبت ملی رسیده، در قلب نخستین بافت تاریخی ثبت‌شده کشور قرار دارد. این مدرسه جایگاه علما و دانشمندان بنامی مانند شیخ‌بهای، ملاصدرا و میرفندرسکی بوده است. در جریان ناآرامی‌های ۱۸ و ۱۹ دی، تخریب‌گران با هجوم به این بافت ارزشمند، سسرود تاریخی این مدرسه را به آتش کشیدند. فریدون فعالی، مدیرکل میراث فرهنگی گلستان، با تأسسف از این حادثه به رسانه‌ها گفته است که بازسازی اضطراری این مکان آغاز شده است. با این تفاسیر، تعرضی به مکانی که سده‌ها نظاره‌گر حوادث بوده و هیچ‌گاه اینگونه مورد بی‌مهری قرار نگرفته بود، نشان‌دهنده ماهیت ایران‌ستیز اغتشاشگران است.

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی مرکز زواره در نظر دارد دو باب سوله ۱۰۰ و ۲۵۰ متر مربعی که دارای امکانات آب، گاز و برق سه فاز می‌باشد را از طریق مزایده عمومی به‌صورت اجاره سالیانه واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند از تاریخ درج آگهی به مدت ده روز کاری جهت بازدید و دریافت اسناد مزایده در ساعات اداری (۸ الی ۱۵) به دبیرخانه دانشگاه آزاد اسلامی مرکز زواره مراجعه نمایند. شماره تماس: ۰۹۳۹۶۷۷۳۸۰۳ شرایط شرکت در مزایده: ۱-دانشگاه در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است. ۲-هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده است.

صدای نخبگان، نگاه جوانان

WWW.FDN.IR

روزنامه فرهیختگان

farhikhteganonline

FARHIKHTEGAN

از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ التحصیلی موقت سجاد اسعدی فرزند قربانعلی به شماره شناسنامه ۱۷۴۱۶۷۱۰۲۷ صادره از اهواز در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی حقوق قضایی صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره۱۲۹۷۱۷۹۶ مورخ ۱۳۹۷/۳/۷ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد.

از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ التحصیلی موقت شورانگیز مرعالی فرزند سلیمان به شماره شناسنامه ۹۳۰۹۰۸۵۷ صادره از اندیمشک در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی حقوق صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲/۹۸۴۸۱۶ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ التحصیلی نادیا رفیعی نژاد فرزند جعفر به شماره شناسنامه ۵۱۵ صادره از آبادان در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی حقوق صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۳۵۲۳۶۰ مورخ ۱۳۸۰/۱/۲۷ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد.

از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ التحصیلی سمیرا عباسعلی فرزند رمضانعلی به شماره شناسنامه ۱۲۹۶۰ صادره از اهواز در مقطع کارشناسی ارشد رشته تحصیلی شیمی فیزیک صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۹۵۶۰۳۰۰۵۶ مورخ ۱۳۹۳/۳/۱۳ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد.

از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ التحصیلی موقت سمیه عزیزی اهوازی فرزند هاشم به شماره شناسنامه ۸۱۴۳۰۸۱۴۳ صادره از اهواز در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی حقوق صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲/۹۳۴۸۷ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد.